

[Axel Ivan Pedersen.]

Der er al god grund til at afvente, hvad der kommer ud af de overvejelser, der i et sagkyndigt udvalg finder sted omkring disse problemer, ikke mindst fordi opnåelse af kreditter på kapitalmarkedet betragtes som en rettighed for enhver ejendomsbesidder, mens kreditter på pengemarkedet, altså i pengeinstitutterne, beror på bevillinger i de respektive pengeinstitutter, der jo i øvrigt selv gennem de senere år systematisk har frigjort sig for lån i fast ejendom i stor udstrækning, måske vel nok tvunget af omstændighederne.

På baggrund af de perspektiver, som denne lovgivning således indeholder, og på baggrund af det ansvar, der påhviler dette høje ting for en løsning af boligproblemet, først og fremmest gennem et boligbyggeri i et prislag, som ungdommen og den boligtrængende del af befolkningen kan betale, appellerer jeg til folketingets partier om sagligt samarbejde uden snævre partiinteresser om denne lejelov som et vigtigt led i boligpolitikken.

Jeg vil dernæst gøre den enkelte bemærkning i anledning af, at vi i dag har modtaget en længere redegørelse fra det økonomiske råds formandskab — en redegørelse, som det er meningen skal indgå i det økonomiske råds forhandlinger omkring disse problemer — at jeg finder det ikke rimeligt, at folketinget diskuterer denne redegørelse, før den har været forelagt og drøftet i det økonomiske råd. Jeg skal derfor for mit vedkommende afstå fra bemærkninger i anledning af det materiale, vi her har fået, men nøjes med at sige, at det naturligvis vil indgå i de forhandlinger, som vi i boligudvalget må have omkring denne lovgivning.

Finn Poulsen: Jeg kan begynde med at sige til det ærede medlem hr. Axel Ivan Pedersen, at det fra vor side i hvert tilfælde — og jeg tror, det gælder alle — ikke skal mangle på vilje til sagligt samarbejde. Men vi skal jo have noget at samarbejde om, og det er ikke tilfredsstillende arbejdsvilkår, regeringen byder os — nu taler jeg om dette område; der kunne nævnes andre. Der er 12 ordinære mødedage til at behandle det forslag til lov om ændringer i lov om leje, som nu endelig foreligger, forudsat altså, at det er meningen, det skal gennemføres

inden 31. marts, da den gældende lov bortfalder. Tror ministeren ærlig talt selv, at det er muligt?

I går kl. 15³⁰ modtog jeg fra boligministeren — det må jeg naturligvis takke for — det materiale, som boligministeren henviser til i sin fremsættelsestale. Det var målsætningsudvalgets foreløbige redegørelse, dateret den 12. december 1964, og en redegørelse for huslejetilpasningsproblemerne, dateret den 5. februar 1965. Det er dog ganske urimeligt, at dette materiale ikke har været tilstillet os noget før. Samtidig fik vi så redegørelsen fra det økonomiske råds formandskab, dateret den 4. marts — dér kan jeg ikke bebrejde ministeren noget, men jeg kan altså konstatere, at det materiale kunne vi godt få samtidig med ministerens.

Denne redegørelse er på 125 tætskrevne værdifulde sider, som det ikke er enhver givet at sætte sig ind i i løbet af en aften. Om denne kan jeg i øvrigt sige, at den er vi selvfølgelig særdeles tilfredse med, og det er vel rimeligt for mig at nævne, at allerede i marts 1964 foreslog mit partis formand, det ærede medlem hr. Erik Eriksen, at en sådan redegørelse blev fremskaffet. Ideen var nok slet ikke så gal, som man fra visse sider ville gøre den til, og vi kan vist i dag alle være enige om, at overordentlig meget ville have været vundet, hvis den havde foreligget for et halvt års tid siden. Den højtærede boligminister kunne da være mødt her i dag ganske anderledes velforberedt, end han nu er.

Vi står altså over for et højest begrænset forslag, og jeg kan ikke med min bedste vilje yde det ret megen respekt. Se, ved første behandling i efteråret af forslag til lov om ændringer i lov om boligbyggeri efterlyste jeg en samlet plan fra regeringen for vor boligpolitik, først og fremmest et forslag til lov om leje. Gang på gang har vi fra venstres side hævdet, at nogen holdbar løsning kom man ikke frem til, før man fik orden på husleje-problemerne. En holdbar løsning af byggeriets problemer, af problemerne i forbindelse med lejlighedernes retfærdige og hensigtsmæssige fordeling og en række andre forhold er ikke mulig, så længe man fastholder de gældende principper for de midlertidige bestemmelser i huslejeloven. Det er jo princippet om fastlåsning af lejen